

Kertész Sándorné Férjével

A kép édesapám legidősebb nővérét, Hédit és annak férjét, Kertész Sándort ábrázolja. Ez a kép 1923-ben készült róluk mint fiatal házasokról.

Kertész Sándor egy szappangyárban dolgozott vezető beosztásban, elég jól keresett, jómódúak voltak. Ők voltak a család gazdagjai. Volt egy háromszobás lakásuk egy nagyon elegáns házban, a Személynök utcában, ami a Margit hídtól indul [ma Balassi Bálint utca]. Mind a ketten hosszú életet éltek meg, a nagyném nyolcvanhat éves volt, a nagybátyám nyolcvanöt éves korában, betegségben halt meg. A nagyném egészségesen halt meg, végelgyengülésben. Nem volt kedve tovább élni.

Három gyerekük volt, két fiú és egy lány. Az idősebb fiú, Tibike tizenvalahány éves korában skarlátban meghalt. A másik fiú, Laci 1945-ben kiment Olaszországba, ott meg is nősült, és lett neki egy gyereke. Aztán továbbment Amerikába. Mindenfélével foglalkozott. Nagyon szép hangja volt, énekelni tanult. Itt-ott próbálkozott énekléssel, de azzal sem ment sokra. Egyik nőtől a másikig tengette az életét. Jó pár évvel ezelőtt találkoztam vele utoljára. Megvolt. Nem tudom, miből él.

Hédi lánya, Elza 1939-ben, tizennyolc évesen hozzáment egy Korvin nevű férfihez, akinek a keresztnéve nem jut eszembe. Egy abszolút mutatós fiú, elegáns, nagyvilági férfi volt, nagy bohém. Nem tudom, mi volt a foglalkozása. Nagyon hamar megszületett a gyerek, és nagyjából utána el is váltak. A második férjével, egy Szántó nevezetűvel rögtön 1945 végén eltávoztak Ausztriába.